

Rose McGowan

Çeviren: Burcu Asena Şahin

CESUR

ERKEK DÜNYASINDA
KADIN OLMAK



CESUR

Translated from the English Language edition of BRAVE by Rose McGowan, originally published by HarperCollins Publishers, This edition arranged through AnatoliaLit Agency. Copyright © 2018. Turkish translation Copyright © 2022 by Sola Unitas. All rights reserved.

Tüm hakları saklıdır. İngilizce orijinali, HarperCollins Publishers, tarafından BRAVE adıyla yayımlanmıştır. Bu eser AnatoliaLit Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır. Bu eserin çeviri sorumluluğu Sola Koç. Eğ. Dan. Hiz. A.Ş.'ye aittir. Bu kitabın hiçbir bölümü yazılı izin alınmadan kopyalanamaz ya da çoğaltılamaz.

SANDER YAYINLARI

Şakayık Sok. No: 40/8 Kat: 2 Teşvikiye Şişli/İSTANBUL

Telefon: 0212 939 76 52 - E-posta: sander@sanderyayinlari.com

www.facebook.com/sanderyayinlari

www.twitter.com/SanderYay

www.instagram.com/sanderyayinlari

<https://sanderyayinlari.com>

ISBN: 9786258064575

Yayıncı Sertifika No: 45798

1. Baskı: İstanbul 2022

İmtiyaz Sahibi: Umut Kısa

Genel Yayın Yönetmeni: Şirin Aydın

Çeviren: Burcu Asena Şahin

Editör: Ayşe Marika Sağlam

Redaksiyon: Saniye Kaya

Son Okuma: Betül Yılmaz

Mizanpaj: Özkan Köse

Kapak Uyarlama: Özkan Köse

Orijinal Adı: Brave

BASILDIĞI YER

Deren Matbaacılık Ambalaj Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi

Yakuplu Mah. 194 Sokak 3. Matbaacılar Sitesi No:337/338 Beylikdüzü/İstanbul

Sertifika No: 47881

© Bu kitabın tüm yayın hakları Sola Koç. Eğ. Dan. Hiz. A.Ş.'ye aittir. Yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya edilemez, çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

CESUR

ERKEK DÜNYASINDA
KADIN OLMAK

ROSE MCGOWAN

 sander yayınları

İçindekiler

Yazarın Notu	9
Önsöz	11
Giriş	15

BİRİNCİ KISIM

Tanrı'nın Evladı	21
Amerikalı Kız	45
Kaçak Düşünür	57
Acımasızlık	69
Tutsaklık	89
İşte Başlıyor	109
Benliğin Ölümü	121
Sirk Hayatı	139
Televizyon Hayatı	159
Yok Oluş	175

İKİNCİ KISIM

Küller Küllere	205
Anka'nın Doğuşu	211
Düşünce Tarikatı	229
Hepimiz Cesuruz	239

Not	249
Teşekkürler	251

Biz hayatta kalanlara ithafen...

Yazarın Notu

Ben hayatı hep uçlarda yaşadım. Bu kitap yani *Cesur* uçlardaki yaşamımın bir başka tezahürüydü. Bu kitabı yazarken haşat oldum, sinsice izlendim ve gizlice dinlendim; metnimin parçalarının çalındığı dahi oldu. İsraili casuslar ve can sıkıcı avukatlar yani bu dünyadaki en korkunç insanlardan bazıları hayatıma sızıverdi. Ben bu dünyadaki hayatımı meydana getiren hayaletleri canlandırmanın peşine düşmüşken bu kötü insanlar da her adımında izimi sürdüler. Bu durumun son derece stresli olduğunu ve bir cambaz ipinin üstünde yürümek gibi harika stratejiler gerektirdiğini söyleyebilirim. Fakat başka bir seçeneğim yoktu. Adalet yerini bulacaktı.

Buldu da. Canavarların o dehşet verici küresel hesaplaşmasında ve düşüşünde parmağım olduğundan dolayı oldukça gururluyum. Birimizin kazancının hepimizin kazancı olduğuna yürekten inanıyorum.

Birkaç yıl önce toplumun o hikâyeyi duymaya hazırlanması gerektiğini fark ettim ve muhalif kesime ait olan sesimi duyulur kılma yolunda adımlar atmaya koyuldum. Makineyle, mitin yaratıcılarıyla, manipölatörlerle, Hollywood'un kutsal erkekleriyle açıktan savaşıma karar verdim. Çok uzun süredir en tepeye kurulmuşlar ve suçları yanlarına kâr kalır olmuştu. Bunları görmezden gelmenin imkânsız olmasını istedim. Sonra ABD seçimleri gerçekleşti ve cinsiyetçilik iyice yadsınamaz hâle geldi. Bu, çok uzun zamandır görmezden gelenlerin aşikâr gerçeğe yüzleşmesinin yolunu açtı.

2017'nin başlarında iki araştırmacı gazeteciyle iletişime geçtiğimde birkaç aydır *Cesur* üzerinde çalışıyordum. Zamanı

gelmişti. Hikâye açığa çıkarken pek çok farklı yöne gitti. Ben bu konunun dünya çapında konuşulmaya başlanmasında bir payım olduğu için gururluyum.

Ben ve hayatta kalan başka pek çok cesur insan öne çıktıkça bütün sektörlerdeki devler yıkıldı. Biz hayatta kalanlar gücümüze kavuştuk, seslerimizi hiç olmadığı kadar çok çıkarır olduk. Ve ne kadar zorlanırsak zorlanalım vazgeçmemiz mümkün değil; sesimizi daha da yükseltmeli ve daha büyük bir baskı kurmalıyız. Hepimiz anlamlıyız. Hepimiz önemliyiz.

Özgürlüğümüzün şerefine.

Şimdi gidin de biraz alev püskürtün.

RM

Önsöz

“Birinden mi ayrıldın?”

Başlarda bu soru tepemin tasını attırırdı. Sorunun cinsiyetçi, klişe ve üzücü olduğunu düşünürdüm. Özgürlüğe ihtiyaç duyup da kendimi değiştirmemle sonlanan bir ilişkinin ölümü sözkonusu değildi. Bu ayrılık sorusu soruldukça nedenlerimi daha çok düşünür oldum. Ve hakikaten de birinden ayrıldığımı fark ettim. Sizden ayrılmıştım. Hepinizden, toplumdan. Hollywood’un ideallerinden, benim de içinde rol aldığım o ideallerden ayrılmıştım. Her şampuan reklamında, “İşte tahrik edici olmanın ve erkeklerin sizi istemesini sağlamanın sırrı!” diyen aktrislerce sizlere satılan o ‘kadın’ idealinden ayrılmıştım. Kardashianlarınkini andıran ve “Sık beni koca oğlan!” der gibi duran; uzun, parlak saçlardan ayrılmıştım. Sanki bizi biz yapan yalnızca bu saçlardı ve başka bir şey de olamazdı. Saçlar... İşte ben saçlarımdan ayrılmıştım. Bu ayrılığın yaşanacağı yıllardır belliydi; yıkanmış beynimle yattığım uykudan uyanmam epey zaman aldı. Uzun saçlarım beni her daim rahatsız etmişti. Saçlarım, gerçek ben ortadan kaybolurken erkeklerin bana bakmasına neden olan şeydi. Onları yüzümü örtmek, dünyadan kopup gitmek ve uyumak için kullanırdım. Nasıl da uyumuştum ama! Sahte Rose, rol yapan birinin rolünü oynadığı tuhaf bir alternatif hayat sürerken hakiki Rose uykudaydı.

Hayatımın büyük çoğunluğunda saçım kısıydı. Ben öyle tercih ediyordum. En çok hayranlık duyduğum klasik film yıldızları ve punkçı kadınlar hep kısa saçlıydı. Ayrık olmak çok hoşuma gidiyordu. Ne bir erkeğe ne de bir kadına benzemeyip arada bir yerde durmaktan keyif alıyordum. Saçlarımın uzun

olduğu iki dönem hayatımın en zor zamanlarıydı. Kendimden en çok o vakitlerde uzaklaşmıştım. Saçlarım önce şiddetli bir yeme bozukluğundan mustarip olduğum gençliğimde sonra da Hollywood denen akıl hastalığına yakalandığım dönemde uzundu. Hollywood hastalığı ilkinden daha uzun sürmüştü ama iki dönem de benliğimden kopmamla ilişkiliydi. Ve iki dönem de toplumun bir numaralı propaganda makinesi olan Hollywood kaynaklıydı. Bana saçlarımın uzun olması gerektiği söylenmişti, aksi takdirde Hollywood'da işveren erkekler beni sikmek istemeyecek ve eğer beni sikmek istemezlerse de işe almayacaklardı. Bunu bana söyleyen kişi de bir kadın olan temsilcimdi ki bu pek çok açıdan trajik bir durum. Aynı zamanda çok çok kötü ve üzücü... Kötü çünkü bu bilgiyi Hollywood'un isteklerinin sözcülüğünü yapan benden büyük bir kadından almıştım. Üzücü çünkü kadın haklıydı. Bu mesaj bütün kadın ve kızlara seyretilerek iletilir, bizlere seksi olabilmemiz için saçlarımızı uzun tutmamız söylenir. Ben mesajı doğrudan almıştım. 'Erkeğin' ne istediği bana bir acil yardım telefonuyla iletilmiş gibiydi.

Eh, Hollywood'u sikeyim. Mesajları sikeyim. Propagandayı sikeyim. Klişeleri sikeyim.

Eğer Amerika'nın sevgilisi Jennifer Lawrence gibi bir şeyseniz basit sarı saçlarınız olur. Eğer şirretin biriyseniz saçlarınız uzun, koyu renk ve kabarıktır. Kurallar böyle, sakın ha kurallardan şaşayım demeyin. Benim uzun saçlarım çok güzeldi; güzellik yarışmalarındaki adayların saçlarını andırıyordu. Kuaförlerim hep eşcinsel erkeklerdi ve ben onlar için can bulmuş bir Barbie bebektim; en azından bana öyle söylüyorlardı. Bense Barbie'ye benzediğimi düşünmüyordum. Bana kalırsa daha çok şişme bebekleri andırıyordum; hani ağız yerine delik konanlar var ya, onları. Hollywood makinesi beni fantezileri süsleyen bir seks oyuncağına çevirmişti. Bahsettiğim o fantezileri süsleyen seks oyuncağına çevrilmem için görevlendirilen

bütün kadın ve erkekler iyi bir iş çıkarıyordu ama ben içten içe ölüyor ve dış görünüşümden utanıyordum. Fakat hayatım tersliklerle doluyken ben, ters giden tüm bu şeyleri nasıl değiş-tirebileceğimi bilmiyordum.

Saçlarını bir can simidi ve arkasına saklanılacak bir şey olarak gördüklerini söyleyen pek çok kadın ve genç kızla tanıştım. Ben de aynı şekilde hissetmekle kalmıyor, aynı zamanda bu durumu son derece yürek parçalayıcı buluyorum. Elbette eğer siz saçınızı uzun istiyorsanız saçınız uzun olmalı ama nedenlerinize bir bakın derim. Nasıl görünmeniz gerektiğini söyleyen toplum, kararınızda ne ölçüde rol oynuyor? Nasıl görünmeniz gerektiğini gösteren medya kararınızda ne ölçüde rol oynuyor? Ve eğer saçınızın arkasına saklanıyorsanız ömrünüzü niçin saklanarak geçirmek istiyorsunuz ve saklandığınız şey ne?

Saçlarımı kazıtarak bir savaş narası attım fakat bununla da yetinmedim. Saçlarımı kazıtmakla nefret ettiğim o sorunun cevabını da edindim.

Birinden mi ayrıldım?

Evet, dünyadan ayrıldım.

Bunu siz de yapabilirsiniz.

Benim adım Rose McGowan ve ben 'cesur'um.

Bizlere kaç kez bir hiç olduğumuz söylendi? Fakat biz hiç değiliz, bizler Anka kuşuyuz ve küllerimizden doğmak buyumuz. İhtiyaç duyduğumuz tek şey birazcık cesaret. Hayatlarımızın akışını değiştirmek gösterebileceğimiz en büyük cesaret örneği. Adım adım ilerliyoruz, önce yürüyoruz, sonra koşuyoruz.

Cesur, çok uzun zamandır susturulmuş bir kadının bağırان sesi olarak karşımıza çıkıyor: Kadın haklarını çok uzun süredir istismar eden bir endüstrinin içeriden görünümü. Hollywood, Rose'un sessiz ve işbirlikçi olmasını böylece yolda kalmasını bekliyordu. O, bunun yerine isyan ederek gerçek kimliğini ve sesini savundu.

Rose McGowan, bir tarikatta doğdu; tarikat, çocuklar ve yetişkinler arasındaki seksi teşvik etmeye başladığında, McGowan'ın babası İtalya'dan kaçarak Amerika'ya geliyor. Rose McGowan çok geçmeden Hollywood'a taşınarak *Scream* ve *Jawbreaker* gibi filmlerde başrol oynuyor. Böylece Hollywood'un erkek dünyasında bir kadın olarak kendi yerini bulmaya çalışırken Rose McGowan'ın başına gelenlere şahit oluyoruz.

Cesur, McGowan'ın öfkesini keşfetmesi ve açıklaması. Amacı sempati uyandırmak değil; güçsüz taraflarımızın farkına varıp, dönüştürmeye teşvik etmek.